

"Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen".

Psalm 90:12.

Wie telt de dagen niet? Het kleine kind telt de daagjes en nachtjes naar de verjaardag. Het grotere kind telt de dagen naar school en de dagen naar de vakantie. We tellen de dagen die ons nog scheiden van het huwelijk..het kind..het pensioen enz. De Pessemist telt de dagen en stapelt ze zuchtend en zwaar op elkaar. De optimist telt en tilt de dagen als een veertje omhoog. Hij leeft maar eens en tilt er niet te zwaar aan. De zieke, die denkt nog een jaar te kunnen leven, telt af. Overal kom je wel zoiets als "levenswijsheid" tegen. Onze spreekwoorden en gezegden zijn er vol van.

Toch, lieve lezer, met alle respect voor onze veelkleurige levenswijsheden, opgedaan in de praktijk van het leven..moeten we zeggen: Het is nog niet de wijsheid waar Mozes in Psalm 90 van spreekt!

Mozes bidt: Leer ons zó, onze dagen te tellen, opdat wij een wijs hart verkrijgen... Wat een ootmoedig gebed! Hier bidt een mens, voor zichzelf en voor anderen, op een goede manier te mogen tellen. Wij kunnen heel wat geleerd hebben..we kunnen veel geteld hebben en tellen, maar..zó te tellen dat we een wijs hart verkrijgen kunnen we niet.

LEER ONS ALZO..... HEERE, wij kunnen door onze manier van tellen niet tot ware wijsheid komen. Niemand buiten U kan ons zó leren tellen. HEERE, U bent aan ons niets verplicht! Het is Uw vrije genade als U ons leert tellen.

Uit onszelf tellen we altijd verkeert. Wij rekenen niet met U en wij rekenen niet op U.

Ach, ga ons toch niet voorbij en neem ons op Uw school. De school van het leven leert het ons niet. U kunt het ons leren, om Jezus wil. Hij heeft dagen en nachten geteld. Hij heeft gehoorzaamheid geleerd. Hij heeft de dood voorbijgeteld. Na de door Hem gezegde drie dagen is Hij opgestaan van de doden. Ga ons niet voorbij! Dagelijks leven. Dagen tellen. Elke dag is er één! Ons leven door de dagen heen staat in het licht van God en eeuwigheid. Ons nietige leven is er omdat God het wil. Over dat leven heeft God een oordeel uitgesproken. Hij noemt het vlees..wij zijn vlees.

De EEUWIGE riep ons in het leven. Hij roept ons ook uit het leven weg, en doet ons wederkeren tot verbrijzeling. Hij spoelt ons weg als gruis, meegesleurd door de stroom.

Een morgen van opschieten en bloeien..een avond van verwelken en verdorren..zo doet Hij ons verdwijnen.

Dit te bedenken is dagen tellen. Boven de weinige levensdagen rijst, als een ontzaglijke berg, de toorn van God. Die toorn doet ons vergaan. Die grimmigheid verschrikt ons.

God ziet ons in onze ongerechtigheden. Hij stelt ze vóór Zich in het licht. Hij oordeelt rechtvaardig. Voor Hem zijn onze verborgen zonden openbaar. Hij giet er Zijn verbolgenheid over uit, zodat onze dagen van ons vluchten. Jaren gaan als een zucht voorbij. De woestijn is volgericht en vol graven. Vol giftige slangen om de opstandelingen te verderven. Wat zijn, al met al, zeventig of tachtig jaren? Waar we zo groots op waren, blijkt moeite en verdriet te zijn! Wie zal uitspreken de diepte van Gods toorn? Wie zal de ernst van Gods toorn zó ken-

nen, dat hij naar behoren de Heere vreest?
HEERE, wil zó ons leren tellen, dat wij wijsheid mogen verkrijgen! Een wijs hart..enig inzicht in de ware wijsheid. Dat is wijsheid als vrucht van het dagen tellen: Geloven dat God mijn bestaan, mijn leven veroordeelt! Ik kan voor Hem niet bestaan. Leer ons, HEERE, dat oordeel over alle vlees zien en geloven in Uw lieve Zoon Jezus Christus, die in ons vlees gekomen is. Dat is wijsheid: Te zien op de verhoogde slang in de woestijn. Door schuld en dood omgeven uit Hem te mogen leven! Het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen..Jezus is nedergedaald ter helle. Verbolgenheid en grimmigheid werd Zijn deel. Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plaag op Hem geweest.

Met het oog op die Wijsheid van God in de schenking van het offer, mag Mozes beginnen te tellen bij de HEERE, Die ons een Toevlucht is geweest van geslacht tot geslacht. Hij mag spreken van de Wijsheid van eeuwigheid tot eeuwigheid.

HEERE, laat ons nu tellen de dagen van Uw Kind ..van kribbe tot kruis..tot over de dood heen! O, hoe gelukkig is de mens, de stervende mens, die met al zijn dagen en met al zijn schulden, schuilt bij de Eeuwige Toevlucht. Dan, al vergaan we tot stof..al verwijst de HEERE ons naar de aarde..al is het alles eigen schuld..NOCHTANS! Hij heeft de vervloeking van mij weggenomen. Mijn vlees en bloed zal het koninkrijk niet beërven; maar toch zal ik, uit dit mijn vlees, God aanschouwen.

Een wijs hart zal erkennen: Ik ben onvernuftiger dan iemand; en ik heb geen mensenverstand; en ik heb geen wijsheid geleerd, noch de weten-

schap der heiligen gekend.

Het mogen leren tellen van de dagen geeft wijsheid om te vragen: HEERE, keer weder! U doet geen onrecht als U naar ons niet omziet. Maar U bent goedertieren en vriendelijk in Uw Zoon Jezus Christus. Hij heeft alle dagen Uw wil gedaan.

HEERE, hoor! HEERE, vergeef! HEERE, breng ons, dwars door ons vergaan, thuis! Leer ons dagen tellen onder het kruis van Uw geliefde Zoon. Hij is Uw kracht en Uw wijsheid. Laat dat werk aan Uw knechten gezien worden; opdat ons hart de wijsheid moge betrachten.

Heer', onze daden en hun loze gronden zijn voor Uw aanschijn niets dan schuld en zonde. Al wat wij heim'lijk in ons hart omdragen doorlicht Uw heiligheid - en wij versagen, want Uw gerechte toorn verslindt de tijd, zodat ons leven als een zucht verglijdt.

Zeventig, tachtig jaren mensenleven, is dat, o Heer', om hoog van op te geven? 't Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen. Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag, dat in ons hart de wijsheid wonen mag.

D.C.O.

oo00oo